

I *stk. 8* foreslås det at hæve aktiekapitalkravet til 8 millioner euro. Det øgede startkapitalkrav skal sikre, at nystartede pengeinstitutter i den vanskelige opstartsfasen er tilstrækkeligt polstret til at modstå de risici, som etablerede pengeinstitutter ikke er udsat for i samme grad. Når tilladelsen foreligger, er kapitalkravet på 5 millioner euro (basiskapitalen), jf. forslaget § 123.

Det følger af bestemmelsen, at der ikke kan stiftes nye andels- og sparekasser, idet der stilles krav om, at startkapitalen skal være aktiekapital. I praksis etableres der i dag ikke spare- og andelskasser. For at forenkle reglerne foreslås det derfor, at muligheden for at stifte nye spare- og andelskasser ophæves.

Til § 8

Bestemmelsen er delvist en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende realkreditlov. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Forslaget til *stk. 7* er nyt.

Stk. 1, 1. pkt., fastslår, at udøvelse af virksomhed, der består i at yde lån mod pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, kræver en tilladelse som realkreditinstitut.

Definitionen af den virksomhed, der udløser kravet om en realkreditinstitutstilladelse, er omfattet af definitionen af et kreditinstitut i Kreditinstitutdirektivet (2000/12/EF).

Realkreditobligationer skal efter lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. være omsættelige massegældsbeviser eller fondsaktiver, som er optaget til offentlig notering på en fondsbørs.

Stk. 1, 2. pkt., fastslår, at realkreditinstitutter må udøve virksomhed som nævnt i bilag 3, accessorisk og anden virksomhed samt overtage nødlidende panter, som beskrevet i forslaget §§ 24-26. Det fremgår af bilag 3, at realkreditinstitutter kan udføre forretninger for egen regning med de i bilag 5 nævnte instrumenter samt opbevaring og forvaltning af egne realkreditobligationer og egne andre værdipapirer uden tilladelse efter forslaget § 9, stk. 1, jf. pkt. 2 og 3 i bilag 3.

Det fremgår af bilag 3, at realkreditinstitutternes virksomhed også omfatter udstedelse af andre værdipapirer. Denne mulighed er begrundet i hensynet til realkreditinstitutternes virksomhed i udlandet, hvor det kan være forbundet med vanskeligheder at udstede obligationer, der opfylder kravene til at kunne betegnes som realkreditobligationer. Muligheden er ligeledes begrundet i ønsket om at skabe større fleksibilitet i realkreditinstitutternes kapitalfremskaffelse her i landet. Ved værdipapirer forstås alene fordringer.

Værdipapirer, der repræsenterer en ejerret til ejendomme, kan ikke benyttes som et led i fundingen af udlånet.

Det afgrænsede virksomhedsområde i bilag 3 og forslaget §§ 24-26 er med til øge sikkerheden bag de af realkreditinstituttet udstedte obligationer og andre værdipapirer.

Efter *stk. 2* kan realkreditinstitutter få tilladelse efter forslaget § 9, stk. 1, til at udøve de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, nævnte aktiviteter for så vidt angår realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende realkreditlov. Dog fremgår det, at et realkreditinstitut kan indgå aftale med låntager om at yde lån til en kurs fastsat på tilbudstidspunktet eller senere (fastkursaftale). En realkreditinstitutstilladelse efter realkreditloven omfatter derfor også tilladelse til at udøve aktiviteter som værdipapirhandler for så vidt angår realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter. Baggrunden for denne ændring af retstilstanden er ønsket om at indføre et koncessionssystem.

Stk. 3 tilsigter, at det alene er realkreditinstitutter og kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., der må udstede realkreditobligationer her i landet. Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kræver blandt andet, at det udenlandske kreditinstitut opfylder betingelserne for at udøve virksomhed her i landet i dette lovforslag. Eneretten er en konsekvens af realkreditobligationernes status som særligt sikre værdipapirer.

Navneprivilegiet i *stk. 4* er en konsekvens af den særlige status, som realkreditobligationer tildeles efter dette forslag. Med forslaget tilsigtes det således, at obligationsinvestorerne ikke vil være i tvivl om, hvorvidt obligationer er realkreditobligationer udstedt af realkreditinstitutter og kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., eller om der er tale om andre typer af obligationer.

Stk. 5, 1. pkt., skal forstås på samme måde som navneeneretten efter forslaget § 7, stk. 5, 1. pkt. Det bemærkes dog, at der hverken i forslaget eller i den gældende realkreditlov er en navnepligt som efter f.eks. efter lov om banker og sparekasser m.v..

Baggrunden for *stk. 6* er, at der ved omdannelsen af et realkreditinstitut alene er sket en ændring i den retlige organisationsform, men ikke i øvrigt nogen ændring i den forretningsmæssige virksomhed. Det er derfor fundet rimeligt, at de pågældende kreditforeninger, realkreditfonde eller reallånefonde fortsat kan kalde sig for henholdsvis kreditforeninger, realkreditfonde eller reallånefonde. Ligesom for andre ak-